

Korta och neutrala verser

110

Någonstans inom oss är vi
alltid tillsammans.

112

Minnets vår glädje
Återseendet vårt hopp.

114

Lika stilla som Du levat
Lika stilla gick Du bort.

116

Vara samman,
skiljas, fara
det är så vårt öde
är bestämt att bli.

118

En tröst i sorgen
Gud oss ger
Att den vi älskar
ej lider mer.

120

Skön är friden
vilan i Din tysta grav
Du har fyllt Ditt värv
i tiden
Ödmjukt tack för
allt Du gav.

122

Du går ifrån oss
men är ej borta
I våra tankar
Du lever kvar.

124

Ljuvt är att vila
när krafterna domna
Skönt i den eviga
vilan få somna.

111

Mötas och skiljas
är livets gång
Skiljas och mötas
är hoppets sång.

113

Ingen dag är så lång
att ej dess afton kommer.

115

Minnen som rör
vid vårt hjärta
går aldrig förlorade.

117

Jordens oro viker
för den frid som varar
Graven allt förliker
himlen allt förklarar.

119

Tåligt och god har Du
levat Din tid
Tacksamt vi önskar Dig,
vila i frid.

121

Ditt goda hjärta
Ditt ljusa sinne
hos oss skall leva
i tacksamt minne.

123

Stilla kom döden
kom som en vän
Tog Dig i handen
och förde Dig hem.

125

Ärlig och strävsam var
Din vandring
Stilla och fridsamt gick
Du bort.

Korta och neutrala verser

126

Hur skönt att somna
när dagen är slut
hur skönt att vila
från lidandet ut.

127

Ty Du, blott Du var livet,
när det var som
vackrast och bäst
och mycket blev
Dig givet,
men alltid gav
Du mest.

129

I minnet Du lever
Du finns alltid kvar
I minnet vi ser
Dig precis som Du var.

131

Det finns en glädje
större än sorgen
Glädjen att minnas.

133

Som ljusen sakta brinna
i sina stakar ner
Så slutar våra dagar
Vi har dem icke mer.

135

Minnenas skira regnbåge
är vår levnadsbro
till Dig.

137

Sörj ej den gryende
dagen förut
njut av den flyende
varje minut.

126

Hur skönt att somna
när dagen är slut,
hur skönt att vila
från lidandet ut.

128

Du var så trött
Din bleka kind
Nu smeks till ro
Av evighetens vind.

130

Allt är givet
människan som lån.

132

Minnet skall vårda
vad livet ägde
Saknaden visa
vad döden tog.

134

Två ögon slutna
Två händer knäppta
i stilla frid.

136

O, djupa sorg -
att skiljas från varann!
Det är en sorg som
ej tår lindra kan.

138

Gråt ej för att
jag är borta
gläds för att
jag har funnits.

Korta och neutrala verser

139

Liten blomma
på mossig stig
Glöm ej mig
Älskade vän vila i frid.

141

Vi ville så gärna
behålla Dig kvar
men Din stund på jorden
fullbordad var.

143

Där borta där
vindarna sjunga
sin eviga jubelsång
Vi glömma
sorgerna tunga
och mötas åter
en gång.

145

Det minst sagda
är det djupast kända
Därför vare nu vårt
tack det enda.

147

Till liv och odödlighet
bjuden
Är människan av
Gud genom döden.

149

Och sen skall komma
mycket klara dagar,
då vi skall se
och dröjande förstå.

140

Säg ej med sorg
att jag är död
Säg i tacksamhet
att jag har levat.

142

Snart kyrkans klockor
mana oss,
att lämna Dig i frid
Vi viska alla,
tack för allt
vi mötas om en tid.

144

Ack, huru litet veta vi
när ödets timma slår
Och ännu mindre anar vi
vem kallelsen får.

146

Tack för vad Du givit
Tack för vad Du var
Tack för ljusa minnen
som Du lämnat kvar.

148

Inte trodde jag vi
Dig skulle mista
Att ögon som strålat
så klart skulle brista.

150

Gud giv mig sinnesro
att acceptera det
jag inte kan förändra
Mod att förändra
det jag kan
och förstånd att
inse skillnaden.

Korta och neutrala verser

151

Vi tackar för allt vad
i livet du skänkt
För kärlek och lycka
Vad vackert Du tänkt
För allt vad Du gjort
för de Dina.

153

Tacksamt tag vad
livet bjuder
Sök i allt en
mening se
Den som världens
lagar skriver
Låter intet fåfängt ske.

155

Kanhända vi på väg
till något annat
En flyktig stund i denna
värld har stannat
Kanhända livet här
är blott ett hinder
På vägen dit där
intet jordiskt binder.

157

Vårt liv är en vindfläkt,
en saga, en dröm,
en droppe som faller i
tidernas ström.
Det skimrar i regnbågens färg
en minut
men brister och faller
och drömmen är slut.

152

Så stilla kom döden
den kom som en vän
Den tog Dig i handen
Och förde Dig hem.

154

Att vara, är att vara
vad man innerst vill
Att kunna kasta ankar
Kunna svara, tiga still
i ro med sina tankar
Att kunna känna
storm och vind
Och värmen från
din mjuka kind.

156

Gud för Dig är
allting klart
allt det dolda
uppenbart
Mörkret är ej mörkt
för Dig
och i dunklet
ser Du mig.